EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 19.1.2017
COM(2017) 24 final

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

i enlighet med artikel 395 i rådets direktiv 2006/112/EG

1. BAKGRUND

Genom en skrivelse som registrerades hos kommissionen den 22 februari 2016 ansökte Slovakien om att få införa en åtgärd som avviker från artikel 193 i mervärdesskattedirektivet. I enlighet med artikel 395.2 i mervärdesskattedirektivet underrättade kommissionen genom en skrivelse av den 4 november 2016 övriga medlemsstater om Slovakiens ansökan. Genom en skrivelse av den 7 november 2016 underrättade kommissionen Slovakien om att den hade alla uppgifter som den ansåg vara nödvändiga för att handlägga ansökan.

Enligt artikel 395 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (nedan kallat *mervärdesskattedirektivet*) får rådet enhälligt på kommissionens förslag bemyndiga varje medlemsstat att genomföra särskilda åtgärder som avviker från bestämmelserna i direktivet för att förenkla uppbörden av skatt eller för att förhindra vissa slag av skatteundandragande eller skatteflykt. Förfarandet medger avvikelser från de allmänna principerna för mervärdesskatt, och dessa avvikelser bör därför, i enlighet med Europeiska unionens domstols rättspraxis, vara begränsade och proportionella.

Som allmän regel enligt artikel 193 i momsdirektivet är den person som är skyldig att betala mervärdesskatt till skattemyndigheterna den beskattningsbara person som levererar varorna. Syftet med den avvikelse som Slovakien ansöker om är att lägga denna betalningsskyldighet på den beskattningsbara person till vilken leveranserna görs (det så kallade förfarandet med omvänd betalningsskyldighet), i fråga om vissa produkter, främst vad gäller vissa köttprodukter, levande nötkreatur, svin och fjäderfä. I punkt 3 redogörs i detalj för de specifika varor som omfattas av Slovakiens begäran.

Enligt Slovakien ägnar sig en rad företag åt skatteundandragande genom att inte betala mervärdesskatt till skattemyndigheten efter att ha sålt produkterna. Köparna av deras produkter har dock, om de är beskattningsbara personer som har avdragsrätt och kan visa upp en giltig faktura, rätt att dra av ingående mervärdesskatt.

Slovakien skulle därför vilja tillämpa ett förfarande med omvänd skattskyldighet. Därigenom kan man undvika potentiella bedrägerier genom att de ”försvunna” leverantörerna inte kan behålla moms från kunden om någon moms överhuvudtaget aldrig debiterats. De beskattningsbara mottagare som är beskattningsbara personer med full avdragsrätt skulle då deklarera och dra av moms i samma momsdeklaration. Detta skulle innebära att denna typ av bedrägeri och följaktligen ytterligare förluster undviks.

2. OMVÄND BETALNINGSSKYLDIGHET

Den person som ska betala mervärdesskatt enligt artikel 193 i mervärdesskattedirektivet är den beskattningsbara person som levererar varorna eller tillhandahåller tjänsterna. Syftet med mekanismen för omvänd betalningsskyldighet är att flytta betalningsskyldigheten till den beskattningsbara person som är mottagare av leveranserna.

Bedrägeri via skenföretag inträffar när företag undviker att betala mervärdesskatt till skattemyndigheterna efter det att de sålt sina produkter. I de mest utmanande fallen innebär denna typ av skatteundandragande att samma varor eller tjänster, via s.k. karusellhandel (som avser varor eller tjänster som är föremål för handel mellan medlemsstaterna), levereras flera gånger utan att mervärdesskatt betalas till skattemyndigheterna. I synnerhet genom att tillämpa omvänd skattskyldighet i

sådana fall, det vill säga att den person som är mottagare av varorna eller tjänsterna är skyldig att betala mervärdesskatt, stoppas sådan skatteflykt.

3. ANSÖKAN

Slovakien har i enlighet med artikel 395 i mervärdesskattedirektivet begärt att rådet, på förslag av kommissionen, ger Slovakien tillstånd att tillämpa en särskild åtgärd som avviker från artikel 193 i mervärdesskattedirektivet när det gäller tillämpningen av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet på leveranser av följande varor:

KN-nummer[1]	Produkt
ex 0201	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, färskt eller kylt – endast kött från tamdjur av nötkreatur
ex 0202	Kött av nötkreatur eller andra oxdjur, fryst – endast kött från tamdjur av nötkreatur
ex 0203	Kött av svin, färskt, kylt eller fryst – endast kött från tamsvin.
ex 0207	Kött och ätbara slaktbiprodukter av fjäderfä enligt nr 0105, färska, kylda eller frysta – endast kött och ätbara slaktbiprodukter från tamfjäderfä
ex 0102	Levande nötkreatur – endast levande tamdjur av nötkreatur
ex 0103	Levande svin – endast levande tamsvin
ex 0105	Levande fjäderfä, nämligen höns av arten Gallus domesticus, ankor, gäss, kalkoner och pärlhöns – endast levande tamfjäderfä

4. KOMMISSIONENS UPPFATTNING

När kommissionen får in ansökningar i enlighet med artikel 395 granskar den ansökningarna för att försäkra sig om att de grundläggande villkoren för att bifalla dem är uppfyllda, dvs. den undersöker om den föreslagna särskilda åtgärden förenklar förfarandena för beskattningsbara personer och/eller skatteförvaltningen, eller om förslaget hindrar vissa typer av skatteundandragande eller skatteflykt. I det här sammanhanget har kommissionen alltid förordat begränsade och försiktiga åtgärder för att garantera att avvikelserna är begränsade, nödvändiga och proportionella och inte undergräver det allmänna mervärdesskattesystemet.

[1] Kombinerade nomenklaturen, som upprättades genom förordning (EEG) nr 2658/87.

Varje avvikelse från systemet med uppdelade betalningar kan därför inte vara annat än en sista utväg och en nödåtgärd och måste ge garantier om den nödvändiga och undantagsvisa karaktären i den godkända avvikelsen.

Mot denna bakgrund bör det erinras om att det har varit kommissionens politik att överväga avvikelser som rör förfarandet för omvänd betalningsskyldighet endast när varorna i fråga inte kan nå det sista konsumtionsledet, en svag skattebetalare ersätts av en pålitlig skattebetalare, och det samtidigt inte finns någon risk för bedrägerier i detaljhandelsledet eller i andra medlemsstater som inte tillämpar förfarandet.

För det första anser kommissionen att den typ av varor det rör sig om (se redogörelse) skulle kunna vara föremål för granskning genom konventionella åtgärder utan att det är nödvändigt att tillämpa förfarandet för omvänd betalningsskyldighet. I detta sammanhang hänvisas det till en tidigare begäran som gällde grisuppfödnings- och djurfoderindustrin och som omfattade vissa produkter som också omfattas av denna begäran (COM(2013)148 av den 19.3.2013 (som svar på en begäran från Ungern)) (för jämförbara meddelanden se t.ex. COM(2014)229, 22.4.2014 ”socker” (Ungern)), COM(2014) 623 av den 10.10.2014 (”ädelstenar” (Estland)).

Vidare kan åtminstone en del av de förtecknade produkterna vara avsedda för privat konsumtion, och att överföra hela momsplikten till sista ledet i kedjan skulle därför öka risken. Såsom redan har konstaterats i förhållande till varor i jordbrukssektorn, finns det en risk för att bedrägerierna flyttas till andra medlemsstater.

Vad gäller den konkreta situation verkar det, enligt de upplysningar som lämnats av Slovakien, som att ett av de huvudsakliga problemen hänger samman med det faktum att oseriösa personer (ombud) utses i viktiga funktioner inom företag som ägnar sig åt bedrägerier och som det skulle vara omöjligt att uppnå relevant samarbete med eller som till och med är svåra att få kontakt med. Det verkar emellertid inte som att tillämpningen av förfarandet för omvänd betalningsskyldighet skulle vara den lämpligaste åtgärden för att ta itu med detta problem.

5. SLUTSATS

Mot bakgrund av ovan nämnda omständigheter motsätter sig kommissionen Slovakiens ansökan.